

men fandt det naturligt, at ogsaa andre farlige Apparater inddroges under Tilsynet. Direktoratet udarbejdede derefter Forslag til de i saa Henseende nødvendige Ændringer i Fabriklovens Kap. III. Dette Forslag har været forelagt Arbejdsraadet og er med uvæsentlige Ændringer optaget i nærværende Lovforslag (§§ 1—6), idet der dog efter Henstilling af Arbejdsraadet er optaget en Ændring til Fabriklovens § 17, hvorefter de Forskrifter, der af Ministeren kan udfærdiges i Henhold til nævnte Paragraf, skal udfærdiges efter Forhandling med Arbejdsraadet (Forslagets § 5, Stk. 2).

Hidtil har Forholdet været det, at Direktoratet med Hjemmel i Fabriklovens § 6, Stk. 1, har udstedt Forskrifter for Acetylen- og Acetylen-gasværker og for Acetylen dissous (sammenpresset opløst Acetylen) for at modvirke Faren ved deres Anvendelse. Disse Bestemmelser gælder imidlertid kun for Virksomheder, som er inddragne under *hele* Fabrikloven. Men desuden er der af Justitsministeriet, senest ved Bekendtgørelse af 1. April 1925, med Hjemmel i Lovene om Brandpolitiet paa Landet fastsat visse Sikkerhedsforskrifter for Acetylen-gasværker til *Belysning* paa Landet, hvorefter de nævnte Gasværker „er underkastede Efter-syn af Arbejds- og Fabriktilsynet“, altsaa ogsaa i Virksomheder, der i øvrigt ikke er Fabriktilsynet undergivet.

Undraget enhver Regulering og ethvert Tilsyn er saaledes de *tekniske* Brug benyttede Acetylen-gasværker udenfor de Virksomheder, der omfattes af hele Fabrikloven. Det er efter Ministeriets Mening imidlertid uholdbart, at der ikke i Fabriklovgivningen findes nogen Hjemmel for Udstedelse af Forskrifter til Imødegaaelse af Faren ved Anvendelse af Acetylen i saadanne Virksomheder. Anvendelsen af Acetylen er her hyppig, Ukendskaben dertil er stor, og Ulykker forefalder derfor ogsaa ret hyppigt.

Det er dette „Hul“ i Lovgivningen vedrørende Tilsyn med Fremstilling, Opbevaring og Anvendelse af Acetylen, der her søges udfyldt. At det administrativt bedst og mest økonomisk bør ske ved Henlæggelse af Tilsynet dermed under Fabriktilsynet, som i Forvejen kommer i de paagældende Virksomheder, synes klart, medens det samtidig bliver det mest rationelle at lade Kontrollen med Opbevaring af Kalciumkarbid blive hos Brandvæsenet.

Som nævnt har Fabrikdirektoratet ment, at det ikke vilde være rimeligt at foretage Ændringer af Fabrikloven alene for dette enkelte tekniske Hjælpemiddel og lade ude

af Betragtning andre, som erfaringsmæssig frembyder lige saa stor Fare, og for hvis Vedkommende Forholdet er ganske det samme som for Acetylen, nemlig at de er unddraget al Kontrol i de Virksomheder, der ikke er inddragne under *hele* Fabrikloven; hertil hører f. Eks. Ilt- og Brint-beholdere, Trykluftbeholdere og Tryklufte-sprøjter. Ministeriet kan tiltræde dette Synspunkt og er endvidere enigt med Fabrikdirektoratet i, at det — for at gøre det muligt at inddrage ogsaa fremtidige nye tekniske Hjælpemidler, der frembyder lignende Fare, under Tilsynet, — er ønskeligt, at Bestemmelserne affattes saa almindeligt, at de omfatter ethvert, allerede eksisterende eller senere opdukkende, teknisk Hjælpemiddel, som man paa Grund af dets Farlighed anser det for nødvendigt at inddrage under Tilsynet. —

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal — Dagbladenes Adgang til at lade Sætning og Trykning foregaa paa Folkekirkens Helligdage — bemærkes følgende:

I § 26, sidste Stykke, i Fabrikloven af 29. April 1913 er det fastsat, at „Sætning og Trykning af Dagblade er forbudt paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Aften“. Ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 2. Februar 1918 blev dette Forbud midlertidig lempet, idet Ministeriet i Henhold til nævnte Paragrafs Litra c tillod, at Sætning og Trykning samt Reproduktionsarbejde for Morgen-Dagbladene indtil videre „under de herskende overordentlige Forhold“ kunde finde Sted i Tiden fra Kl. 10—12 Aften. Denne Bekendtgørelse er ikke senere ophævet.

Da forskellige Dagblade ved særlige Lejligheder lod trykke Ekstraudgaver, der udsendtes Søndag Eftermiddag, og som maatte være trykt efter Kl. 9 Formiddag, nedlagde Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet Forbud herimod og meddelte samtidig, at Direktoratet saa sig nødsaget til at tage Spørgsmaalet om Dagbladenes Helligdagsarbejde op til fornyet Overvejelse, idet de overordentlige Forhold, under hvilke Dispensationen i 1918 var givet, ikke længer var til Stede.

Foranlediget heraf har Københavns Bogtrykkerforening gennem Fabrikdirektoratet indsendt et Andragende til Socialministeriet om Dispensation for Dagbladene til at arbejde paa Folkekirkens Helligdage i saa vidt Omfang, som det er fornødent, hvis Dagbladenes Mandags-Udgave skal kunne udkomme i samme Omfang som hidtil.